

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060204

DOM
2014-03-14
Stockholm

Mål nr
P 7283-13

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Vänersborgs tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2013-07-08 i mål nr P 23-13,
se bilaga

KLAGANDE

1. A C

2. M J

3. R J

4. B J

5. K J

6. L M

7. S M

8. B P

MOTPART

Halmstads kommun
Box 153
301 05 Halmstad

SAKEN

Detaljplan för del av fastigheten X m.fl. i Halmstad kommun

Dok.Id 1129375

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se		

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Mark- och miljööverdomstolen avslår överklagandena.

BAKGRUND

Kommunfullmäktige i Halmstads kommun (kommunen) beslutade den 19 juni 2012 att anta detaljplan för del av X, ny återvinningsanläggning och deponi. Beslutet överklagades till Länsstyrelsen i Hallands län som avslog överklagandena i beslut den 13 december 2012. Länsstyrelsens beslut överklagades till mark- och miljödomstolen som den 8 juli 2013 avslog överklagandena.

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Klagandena har i första hand yrkat att Mark- och miljööverdomstolen, med ändring av mark- och miljödomstolens dom, ska upphäva kommunens beslut att anta detaljplanen.

K J och B J har i andra hand yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska återförvisa ärendet för ny handläggning.

B P, M Je och R Jo samt L M och S M har i andra hand yrkat att kompletterande planbestämmelser ska införas.

Halmstads kommun har motsatt sig ändring av mark- och miljödomstolens dom.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

A C har till stöd för sitt överklagande sammanfattningsvis anfört följande. Genom hennes fastighet Y i Halmstads kommun rinner ca 500 meter av Trönningeån som ett biflöde till Fylleån. Vattenflödet från deponiområdet följer ån till utloppet vidare ut i havet. På fastigheten odlas specialgrödor och vid torra somrar fordras bevattning som pumpas upp från Trönningeån via nerlagt rörsystem. Området väster om E6:an är ett Natura 2000-område. Två hektar av detta är betesmark och vid djurhållning dricker djur vatten från Trönningeån och Fylleån. Om förorenat ytvatten rinner ut i Trönningeån kan betesdjur drabbas av ohälsa. Att mellanlagra farligt avfall inom deponiområdet samt därifrån avleda förorenat ytvatten till befintliga

diken och vidare ut via Östra bäcken och Trönningeån ut i Fylleån innebär en risk. Anmärkningsvärt är att dokumentation såsom befintlig täckdikningsplan inom deponiområdet ej redovisas, vilket tyder på att sådan saknas. De tabeller som redovisas i Halmstads kommuns bemötande av klagandena vad gäller dricksvatten för djur respektive bevattning av grödor får anses som icke godtagbara eftersom värdena är uppskattade och inte redovisar framtida förhållanden som kan uppstå. Det bör sökas ett nytt område där man inte påverkar ett så stort odlingslandskap som förslaget till en ny återvinningsanläggning och deponi på del av fastighet X utgör.

K J och B J har till stöd för sitt överklagande sammanfattningsvis anfört följande. Länsstyrelsens utredning är inte objektivt utförd och kan av den anledningen inte ligga till grund för något beslut. Vidare har man inte ens bemödat sig om att på plats göra en inventering av skyddsvärda djurarter som finns inom detaljplaneområdet. Kommunens angivande av alternativa lokaliseringsplatser är inte relevant, då undersökningarna ligger mer än 15 år bakåt i tiden. Det finns inget alternativ till Kistinge angivet och därför uppfyller MKB:n inte lagens regler. Slutsatsen i konsultbolagets inlägga innehåller endast påstående vad angår vattensalamander. Huruvida länsstyrelsen har kontroll av alla lokaliseringar av vattensalamander inom Halmstads kommun är inte belagt. Konsultbolaget skriver att ett vattenfylld traktorspår inte kan betraktas som en viktig livsmiljö. Det är självklart att detta inte är en permanent livsmiljö för den aktuella ödlan. De vattenfyllda spåren torkar snabbt ut vid uppehållsväder. Det kan konstateras att en sämre vald plats – belägen mellan två större bostadsområden – för en detaljplan med en deponi, inte kan uppbringas.

B P, M J och R J samt L M och S M har till stöd för sina överklaganden sammanfattningsvis anfört följande. Oavsett reningsmetoder kommer miljöbelastande ämnen att öka med ökande belastning på Natura 2000-området Fylleån och i förlängningen Laholmsbukten. Behovet av deponi och mellanlagring av avfall står inte i proportion till kommunens eller regionens behov. Syftet med detaljplanen är att ge utrymme för import av avfall med mellanlagring och, efter energiproduktion, deponering. Markområdet som kommer att disponeras hör till Sveriges bästa jordbruksmark. Planförfattarna har inte

tagit vara på möjligheten att införa bullervärden som gränsvärden och då främst som värde vid planområdesgräns. Det är vidare väl känt att vid mellanlagring av organiskt material, i detta fall avsett för förbränning, finns stor risk för självantändning. I planen har inte detta beaktats mer än såsom utrymme för insatsvägar för räddningstjänsten. Det har brunnit i den angränsande deponin under senhösten.

M J och R J samt M och S M har därutöver för egen del tillagt bl.a. följande. Domstolen har inte redovisat hur man bedömer bevisen över att vattensalamandern finns på det tilltänkta området. Domstolen har inte redovisat hur den resonerat i den frågan. Bildbeviset över vattensalamander på befintligt område kan ju inte bara förkastas av domstolen. Den större vattensalamandern är, i likhet med alla ödlor, grodor och ormar i Sverige, fridlyst och varken ägg, yngel eller fullbildade djur får fångas, dödas, skadas eller flyttas. Dvalperiod varar från oktober till mars. Alltså är salamandern nedgrävd under mark och väldigt svår att hitta under denna tid. Salamandern lämnar sina vattensamlingar i juli – september. Det är tre till fyra månader under året man kan finna salamandern på mark och i pölar. Det har fotograferats, dokumenterats och med satellitnavigering bekräftats att stor vattensalamander finns i det tilltänkta deponiområdet.

Halmstads kommun har till stöd för sin inställning sammansfattningsvis anfört följande. I Sverige förekommer två typer av vattensalamander: större och mindre vattensalamander. Den mindre vattensalamandern är fridlyst enligt 6 § artskyddsförordningen (2007:845), vilket innebär att det är förbjudet att döda, skada, fånga eller på annat sätt samla in exemplar och att ta bort eller skada i detta fall ägg eller bon. Större vattensalamander som omfattas av bilagorna 2 och 4 i art- och habitatdirektivet, är fridlyst enligt 4 § artskyddsförordningen. Bestämmelsen innehåller, förutom förbud mot att avsiktligt fånga eller döda djur, också förbud mot att störa djuren under vissa perioder respektive att deras fortplantningsområde eller viloplats skadas eller förstörs.

Ett utlåtande om uppgifterna om att vattensalamander påträffats inom och i närheten av det planerade verksamhetsområdet har inhämtats från Andreas Aronsson, Tyréns, som är specialist inom området groddjur. Av utlåtandet framgår följande. I fråga om fyndet

av vattensalamander inom planområdet förligger det osäkerhet om vilken art av vattensalamander det är som har påträffats. Storlek, färg och miljö talar dock för att det är den mindre arten. Det fynd av vattensalamander som gjordes norr om planområdet är dock av allt att döma en större vattensalamander. En vattensamling i ett djupt traktorspår, som det där den aktuella vattensalamandern har observerats inom det planerade verksamhetsområdet, kan inte betraktas som viktig livsmiljö för större vattensalamander. Djuren vandrar ofta betydande sträckor mellan olika lekvatten och enstaka vattensalamandrar kan påträffas i skiftande miljöer och tider under barmarkssäsongen. I odlingslandskapet söder om den föreslagna lokaliseringen finns småvatten och lämpliga landmiljöer för groddjur. Det anses därför inte vara förvånande att en vattensalamander har observerats även inom det planerade verksamhetsområdet. Däremot har Andreas Aronsson funnit att det inte förefaller förekomma några viktiga livsmiljöer för den större vattensalamandern inom området, varav lämpliga lekvatten är det viktigaste.

Av lagstiftningens förarbeten framgår att en MKB i ett planärende är tänkt att vara en mer översiktlig handling än en MKB för verksamhet som tillståndsprövas enligt miljöbalken. Skälet härtill är att bedömningar av planer och program görs tidigt i den planeringsprocess som först så småningom får betydelse för specifika verksamheter. En MKB i ett planärende ska till sin omfattning och detaljeringsgrad vara rimlig med hänsyn till bedömningsmetoder, aktuell kunskap, planens innehåll och detaljeringsgrad samt allmänhetens intresse. Hänsyn ska också tas till att vissa frågor kan bedömas bättre i samband med tillståndsprövningen av en verksamhet. Enligt kommunens mening innebär det att vissa av de frågor som tas upp i överklagandena bör hanteras inom ramen för tillståndsprövningen. Det gäller frågor om miljöpåverkan och skyddsåtgärder som vid tillämpningen av miljöbalken betraktas som villkorsfrågor. Kommunen anser därför att synpunkter som rör exempelvis försiktighetsmått och skyddsåtgärder mot lukt, skadedjur, damning, brand och buller bör behandlas inom ramen för tillståndsprövningen och inte i detta sammanhang.

Sammantaget anser kommunen att lokaliseringsutredningen är väl anpassad till planens syfte och omfattning. Utredningen bygger på en systematisk genomgång av tänkbara platser som motsvarar de krav som lagstiftningen, kommunen och

verksamhetsutövaren vid olika tidpunkter har uppställt för en lokalisering av den verksamhet som detaljplanen medger. Sammanlagt har cirka 15 tänkbara lokaliseringalternativ utretts. Redovisningarna motsvarar de krav som uppställs i både miljöbalken och plan- och bygglagen för detaljplaneärenden med hänsyn till planens syfte och omfattning.

Flera av klagandena har anfört att det nyligen inträffat en brand i en befintlig deponi för skrotade fordon som är belägen i närheten av planområdet. Kommunen vill här förtydliga att det inte var själva deponin som brann utan avfall som mellanlagrades ovanpå deponin. Det bör även noteras att den aktuella deponin etablerades innan förbudet mot deponering av organiskt material infördes och att den således innehåller organiskt material. Den med detaljplanen nu avsedda deponin kommer emellertid att uppfylla nu gällande deponeringskrav och det finns därmed ingen nämnvärd risk för att deponin ska börja brinna. Frågan hur risk för brand inom den planerade anläggningen hanteras och förebyggs behandlas dock närmare inom ramen för tillståndsprövningen enligt miljöbalken.

Kommunens samlade bedömning är att överklagandena huvudsakligen avser förhållanden som har diskuterats och beaktats inom ramen för samrådsprocessen. Till viss del avser de även frågor som ligger utanför detaljplaneprocessen. Att bereda plats för en ny samhällsnyttig anläggning, som en avfallsanläggning, kan av vissa enskilda uppfattas som ett kontroversiellt beslut. Kommunen har respekt för detta och har vid upprättande av detaljplanehandlingarna sökt minimera störningarna för närboende så långt det rimligen låter sig göras inom ramen för detaljplaneprocessen. De problem som klagandena anser sig kunna identifiera i Kistingealternativet är i de flesta fall desamma som de skulle vara vid övriga undersökta lokaler. De skillnader som finns mellan de olika alternativen, t.ex. förutsättningar för transporter och påverkan på omgivningen, väger dock sammantaget över till Kistinges fördel.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Vid prövningen av ett överklagande av en detaljplan ska den överprövande instansen enligt 13 kap. 8 § i den numera upphävda plan- och bygglagen (1987:10), ÄPBL,

antingen fastställa eller upphäva antagandebeslutet i dess helhet om inte kommunen medgett något annat. I detta mål finns inget medgivande från kommunen. Mark- och miljööverdomstolen kan således inte, så som några klagande har yrkat i andra hand, återförvisa ärendet för ny handläggning eller göra ändringar i eller tillägg till planen.

Det har i målet uppkommit fråga om förekomsten av vattensalamander har utretts tillräckligt väl samt om observationen av vattensalamander inom planområdet kan utgöra hinder för att anta detaljplanen eller utgöra skäl för ytterligare utredning. Såväl större som mindre vattensalamander är fridlyst enligt artskyddsförordningen (2007:845). Större vattensalamander omfattas också särskilt av skyddet enligt 4 § artskyddsförordningen och det är därmed bl.a. förbjudet att skada eller förstöra djurens fortplantningsområden eller viloplats. Förekomst av fortplantningsområden eller viloplats inom planområdet skulle således kunna utgöra hinder för detaljplanen. Av den utredning som har gjorts och av vad som framkommit i målet i övrigt förefaller det saknas lämpliga livsmiljöer för såväl större som mindre vattensalamander inom planområdet och dess närområde. Den till arten obestämda salamander som observerats inom planområdet kan inte sägas utgöra hinder mot detaljplanen mot bakgrund av vad som framkommit om förutsättningarna för arten i området. Någon ytterligare utredning om förekomsten av större eller mindre vattensalamander bedöms inte heller nödvändig inom ramen för planärendet.

Vad gäller detaljplanen i övrigt delar Mark- och miljööverdomstolen underinstansernas bedömning att planförslaget uppfyller de krav som uppställs i ÄPBL.

Mark- och miljööverdomstolen finner därmed att överklagandena ska avslås och att beslutet att anta detaljplanen ska stå fast.

Avgörandet får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättslagmannen Per-Anders Broqvist, hovrättsråden Henrik Runeson och Peder Munck, referent, samt tekniska rådet Mikael Schultz. Föredragande har varit David Sandberg.

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2013-07-08
meddelad i
Vänernsborg

Mål nr P 23-13

KLAGANDE
1-71

Dok.Id 237046

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 1070 462 28 Vänernsborg	Hamngatan 6	0521-27 02 00 E-post: mmd.vanersborg@dom.se	0521-27 02 30	måndag – fredag 09:00-16:00

Ombud för 11, 15, 22-23, 25, 27, 29, 36-37, 40, 56, 58, 60, 63-66 och 70-71:
Advokat S H

Ombud för 39: Advokat A L och Jur.kand. M T

MOTPART

Halmstads kommun
Box 153
301 05 Halmstad

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen Hallands läns beslut den 13 december 2012 i ärende nr 403-5011-12
m.fl., se bilaga 1

SAKEN

Detaljplan för del av fastigheten X m.fl. i Halmstads kommun

_____

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen avslår överklagandena.

_____

BAKGRUND

Kommunfullmäktige i Halmstads kommun antog den 19 juni 2012, KF § 82, en detaljplan för del av fastigheten X m.fl., ny återvinningsanläggning och deponi, i syfte att på en samlad plats långsiktigt säkerställa och samordna kommunens återvinning av avfall och deponiverksamhet. Beslutet överklagades till Länsstyrelsen i Hallands län av ett stort antal klagande. Den 13 december 2012 fastställde länsstyrelsen detaljplanen och avvisade överklagandet såvitt avsåg två personer.

YRKANDEN

R D, M F, G H, C H, R H, P J, K J, H J, P J, C L, A P, J P, A R, S R, G S, B S, B S, Trönningeverken och E W (nedan R D m.fl.) har via ombud överklagat länsstyrelsens beslut och yrkat, så som det får förstås, i första hand att kommunfullmäktiges beslut att anta detaljplanen ska upphävas och i andra hand att beslutet ska återförvisas till länsstyrelsen för en laglighetsprövning enligt kommunallagen.

M K har yrkat att kommunfullmäktiges beslut att anta detaljplanen ska upphävas.

S A, R A, P B, G B, L B, M B, C C, H C, Fastighetsförvaltnings Trönninge AB, C F, J F, M H, L J, M J, M J, R J, M J, B L, M L, T L, L M, S M, Mondaplen Sweden AB, National Gummi AB, National Plast AB, J N, P N, C R, C R, M S, A S, V T, C F, I F, J F, L F, E P, E P, L E, H E, A C, C C, C K,

J H, K J, B J, H P, G O, Å P och J P (nedan benämnda de närboende

m.fl.) har i sina respektive överklaganden yrkat att kommunfullmäktiges beslut att anta detaljplanen ska upphävas.

B P har yrkat att kommunfullmäktiges beslut att anta detaljplanen ska upphävas.

PARTERNAS TALAN

R D m.fl har till stöd för deras talan sammanfattningsvis anfört följande.

Kommunen bortser i sin planläggning från att lakvatten med höga halter av tungmetall och andra naturskadliga ämnen från den planerade anläggningen via Trönningeån kan komma att rinna ut i det Natur-2000 skyddade vattendraget Fylleån. Planen kommer att möjliggöra ett sopberg, 55 meter över havet, i närheten av villabebyggelse. Planen innebär en ökad risk för giftig brandrök från bränder i avfallet samt risk för stor ökning av insekter och skadedjur. Högklassig jordbruksmark kommer att tas i anspråk för sopor. Trafiken på en av länets mest olyckdrabbade vägar kommer att öka med tung trafik som forslar sopor till anläggningen. Kommunen har inte utrett om det finns skyddade djurarter som kan komma att ta skada av den planerade anläggningen. Området utgörs delvis av Stjärnarpskogen, ett öppet landskap med jordbruksmark omväxlad med ädellövskog, som två stora bostadsområden är beroende av. Kommun ryggar inte för ökade bullerrisker, brandrisker, luftföroreningar och negativa förändringar av landskapsbilden för att främja en ostridigt miljöstörande verksamhet. Den planerade anläggningen gör också intrång, på ett oproportionellt sätt, i de kringboendes äganderätt.

Länsstyrelsen har underlåtit att göra en djupgående prövning av klagandenas invändningar mot beslutet. Den aktuella planen strider mot samtliga de villkor och förutsättningar som enligt plan- och bygglagen (PBL) gäller för planläggning av mark och för hänsynen till och intresseavvägningen mellan de allmänna och de enskilda intressena. Det föreligger allvarliga brister i den miljökonsekvensbeskrivningen som förutsätts och som ligger till grund för planbeslutet, och även i övrigt föreligger formella brister i kommunens handläggning. Länsstyrelsen har

oriktigt underlåtit att pröva klagandens yrkande om laglighetsprövning. En part som gör gällande att ett beslut att anta en detaljplan inte tillkommit i laga ordning, genom att exempelvis strida mot bestämmelsen i 2 kap. 7 § kommunallagen, har jämlikt 13 kap. 3 § PBL jämfört med 13 kap. 1 § samma lag rätt att föra talan mot beslutet i första hand till länsstyrelsen. Verksamheten som avses med planbeslutet grundas på en offentligt redovisad affärsidé varigenom sopor och avfall mot ersättning ska importeras till Halmstad. Sådan verksamhet strider mot kommunallagens regler om den kommunala kompetensen. Sådan verksamhet är ej att anse som verksamhet utan vinstsyfte och går ej ut på att tillhandahålla allmännyttiga anläggningar eller tjänster åt kommunens medlemmar. Verksamheter strider därför mot bl.a. bestämmelsen i 2 kap. 7 § kommunallagen.

M K har till stöd för sin talan sammanfattningsvis anfört följande. Kommunens miljökonsekvensbeskrivning är bristfällig. Utredning som stödjer påståendet att deponikapacitet inte finns på annan plats saknas. Det är därmed omöjligt att utifrån befintligt underlag bedöma om det överhuvudtaget föreligger ett behov av en ny deponi i kommunen. Det är inte visat att de alternativ som nämns i MKB:n är de enda tänkbara i regionen. Istället har kommunen redan från början riktat in sig på Kistinge Östra och därefter endast studerat orealistiska alternativa lokaliseringar som lätt låtit sig avfärdas. Den aktuella MKB:n beskriver inte några alternativa lokaliseringar överhuvudtaget, trots att sådana är möjliga och trots att många omständigheter talar emot den valda platsen. Det saknas utredning vad gäller planens påverkan på Natura-2000 området Fylleån och dess vattenkvalitet. MKB:n uppfyller inte heller kravet på beaktande av kumulativa effekter, som kriterium för påtaglig skada enligt miljöbalken. Länsstyrelsens uttalande i beslutet att undersökningen av vattensalamandrar är tillräcklig kan starkt ifrågasättas då det i MKB:n anförts att några riktade artinventeringar inte har varit möjliga att genomföra inom uppdraget. Deponin kommer att dominera landskapet på långt håll vilket påverkar områdets kvalitet negativt. Utsikten från M K:s bostad kommer att domineras av deponin. Problem med skadedjur kan komma att uppstå. Deponin strider mot Hallands läns miljömål och bl.a. kommer värdefull jordbruksmark att tas i anspråk.

De närboende m.fl. har till stöd för sin talan sammanfattningsvis anfört följande. Den tunga trafiken kommer att öka på en av Sveriges farligaste vägar. De pekar på risken för att de ska drabbas av giftig brandrök från brinnande avfallshögar, bullerstörningar, obehaglig lukt från ruttnande avfall och en invasion avflugor och andra skadedjur. En barriär i form av ett sopberg som avskärmar dem från deras närmaste skogsområde kommer att möjliggöras på grund av detaljplanen. Förekomst av eventuella skyddade arter i området har inte utretts. Trönningeån kommer att bestå av en stor andel lakvatten från den enorma deponin som sedan rinner ut i Fylleån, ett Natura 2000-området. Det föreligger även en risk för att skadliga ämnen i lakvattnet skadar grödor i området och gör dem otjänliga. Kommunen har inte samrått med samtliga fastighetsägare inom närområdet före upprättande av MKB. Området där kommunen vill lägga sophantering är högklassig jordbruksmark, sådan mark är riksintresse enligt miljöbalken och ska skyddas och bevaras. Beslutet baseras på en gammal inaktuell lokaliseringsutredning. Kommunen bör först utreda vilka alternativ som finns idag samt behovet av en deponi för enbart kommunens eget avfall, utan någon sopimport. Flera av de nationella miljömålen kommer att påverkas negativt av den tänkta deponin. Landskapsbilden kommer att förfulas.

B P har vad gäller hans yrkande anfört i huvudsak samma grunder som de närboende m.fl. Därtill har han anfört bl.a. följande. I planförslaget har inte planförfattaren tagit tillvara på möjligheten att införa Naturvårdsverkets riktvärden som gränsvärden vad gäller buller. Lämpligen införs villkor om att dessa gränsvärden ska innehållas vid planområdets gräns då närliggande bebyggelse redan idag är utsatt för kraftigt buller från väg 117 och E6. Området som är avsett för mellanlagring av organiskt avfall saknar föreskrift om att lagring ska ske under sprinklad överbyggnad. Miljöbelastade ämnen som tillförs recipienten ska vara lägre än vad som förekommer i den nederbörd som faller över området.

DOMSKÄL

Tillämpliga bestämmelser framgår av länsstyrelsens beslut.

Mark- och miljödomstolen kan i detta mål endast pröva det som omfattas av kommunens överklagade beslut, dvs. den antagna detaljplanen. Frågor som rör tillstånd till miljöfarlig verksamhet prövas inte i ett detaljplaneärende utan enligt bestämmelser i miljöbalken.

Det har i målet framförts kritik mot miljökonsekvensbeskrivningen på så sätt att den skulle vara bristfällig bl.a. vad gäller redovisning av alternativa platser. Mark- och miljödomstolen har gått igenom utredningen i målet och kan konstatera att alternativa lokaliseringar har eftersökts av kommunen och att det i MKB:n och dess bilaga 1 finns en redogörelse för vilka dessa alternativ är och varför de valts bort. Domstolens slutsats är att miljökonsekvensbeskrivningen uppfyller kraven på en sådan beskrivning som anges i 6 kap. miljöbalken. Vidare har det bl.a. framförts invändningar mot den deponiverksamhet som detaljplanen syftar till att möjliggöra och de negativa miljö- och hälsoaspekter som deponiverksamheten befaras ge upphov till. Att mark- och vattenområden användas för det eller de ändamål för vilka områdena är mest lämpade med hänsyn till bl.a. beskaffenhet och läge är en viktig och central del av planläggningen (2 kap. ÄPBL). Av utredningen i målet finner domstolen att kommunen uppfyller de krav som uppställs i 2 kap. ÄPBL vid planläggning. En reglering av en framtida deponiverksamhet och eventuella utsläpp, utformningar och skyddsåtgärder m.m. är frågor som i huvudsak ska prövas i samband med en miljöprövning enligt miljöbalken.

Vad gäller frågan om laglighetsprövning enligt 10 kap. kommunallagen kan domstolen konstatera att en sådan fråga överklagas och prövas av förvaltningsrätt och inte av länsstyrelsen.

Med beaktande av utredningen i målet samt av vad de klagande i övrigt anfört i mark- och miljödomstolen finner domstolen inte att det framkommit några skäl att ändra länsstyrelsens beslut. Överklagandena ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV 427)

Överklagande senast den 29 juli 2013.

Gunnar Bergelin

Hans Ringstedt

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Gunnar Bergelin, ordförande, och tekniska rådet Hans Ringstedt. Föredragande har varit beredningsjuristen Henrik Pernmyr.